

Σεισμός στην Τουρκία: Ο Βίκτωρας σώζει ζωές στα γκρεμισμένα κτίρια

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Σε περιπτώσεις αναζήτησης εγκλωβισμένων, όπως στην Τουρκία και στη Συρία, στους σκύλους αντιστοιχεί το 70% της προσπάθειας και στους διασώστες το 30%, όπως υποστηρίζουν πολλοί εκπαιδευτές

Ο Βίκτωρας της 1ης ΕΜΑΚ επιχειρεί στις σεισμόπληκτες περιοχές.

Εφτασε κουτάβι στις εγκαταστάσεις της 1ης ΕΜΑΚ στον Ασπρόπυργο πριν από μερικά χρόνια. Εκεί τον παρέλαβε ο υπαρχιπυροσβέστης Δημήτρης Κωλέτσης, εκπαιδευτής σκύλων έρευνας και διάσωσης. Αυτή, άλλωστε, θα ήταν στο εξής η αποστολή του Βίκτωρα, ενός κατάμαυρου Λαμπραντόρ: η συμμετοχή στην ειδική ομάδα αντιμετώπισης καταστροφών μεγάλης κλίμακας -φυσικών (σεισμοί, πλημμύρες, πυρκαγιές) και τεχνολογικών, καθώς και βιομηχανικών ατυχημάτων- με στόχο την εύρεση αγνοουμένων.

Με τον κ. Κωλέτση, τον άνθρωπό του -«χειριστή του», στη γλώσσα της εκπαίδευσης σκύλων- έχουν φέρει εις πέρας πολλές δύσκολες και επικίνδυνες αποστολές, από τις πλημμύρες στη Μάνδρα της Δυτικής Αττικής (2017) και στο Μαντούδι της Εύβοιας (2018) μέχρι τον Λίβανο, μετά τη φονική έκρηξη στο λιμάνι της Βηρυτού (2020). Αυτές τις μέρες βρίσκονται στην Τουρκία, συμμετέχοντας

στις αγωνιώδεις προσπάθειες ανάσχυσης επιζώντων από τα ερείπια που άφησε πίσω του ο ολέθριος σεισμός. Από την 1η ΕΜΑΚ στη γειτονική χώρα έχει ταξιδέψει άλλος ένας διασωστικός σκύλος, ο Σίζαρ, και από την 2η ο Τάλως.

Η καθημερινότητα του Βίκτωρα καθόλου δεν διαφέρει από εκείνη των δίποδων συναδέλφων του. Πριν κλείσει τον πρώτο χρόνο της ζωής του πέρασε τη βασική εκπαίδευσή του (που διήρκεσε αρκετούς μήνες). Οι επιδόσεις του έδειξαν ότι ήταν ιδανικός για το... job description κι έτσι μονιμοποιήθηκε στη μονάδα. Εκτοτε, όπως και οι άνδρες του Πυροσβεστικού Σώματος Ελλάδος, δεν έχει σταματήσει να ασκείται και να εκπαιδεύεται, σχεδόν καθημερινά, για να βρίσκεται πάντα σε ετοιμότητα. Και, φυσικά, αξιολογείται κάθε εξάμηνο, μαζί με τον χειριστή του. Το «δέσιμο» και η επικοινωνία τους, άλλωστε, είναι το άλφα και το ωμέγα για την αποτελεσματικότητά τους στις διάφορες επιχειρήσεις.

Ο υπαρχιπυροσβέστης Δημήτρης Κωλέτσης μας είχε μιλήσει πρόσφατα για τον τρόπο έρευνας και διάσωσης ατόμων αλλά και γιατί γι' αυτές τις αποστολές προτιμώνται τα λαμπραντόρ, οι γερμανικοί ποιμενικοί και τα βελγικά μαλινουά από τις άλλες ράτσες. «Τα λαμπραντόρ μυρίζουν καλύτερα, αν υπάρχει κάτι "εκεί έξω" αποκλείεται να μην το βρουν. Κανένα μηχάνημα, όσο προηγμένο κι αν είναι, δεν μπορεί να τα συναγωνιστεί στην όσφρηση. Οι γερμανικοί ποιμενικοί έχουν μεγαλύτερες αντοχές και τα μαλινουά εξαιρετική ικανότητα υπερπήδησης εμποδίων. Ο κοινός παρονομαστής, σε κάθε περίπτωση, πρέπει να είναι ένας: να είναι τα σκυλιά ανθρωποκεντρικά, κοινωνικά και... σκανταλιάρικα, να τους αρέσει το παιχνίδι, γιατί μέσω αυτού κυρίως εκπαιδεύονται (δευτερευόντως με λιχουδιές): θεωρούν ότι το άτομο που ψάχνουν είναι αυτό με το οποίο θα παίξουν! Δεν καταλαβαίνουν πόσο σημαντικό είναι αυτό που κάνουν. Πόσο πολύτιμη είναι η προσφορά τους...»

Όσο για τις διαδικασίες που ακολουθούνται; «Στις αναζητήσεις σε ανοιχτό χώρο ο Βίκτωρας είναι πάντα μπροστά. Εγώ τον ακολουθώ από απόσταση, για να μην τον μπερδεύω με τη μυρωδιά μου. Σε εγκλωβισμούς έπειτα από σεισμούς επίσης προηγείται. Μόλις βρει επιζώντα και μας δώσει το σήμα, δηλαδή γαβγίσει, οι διασώστες θα στείλουμε ένα ακόμα σκυλί για επιβεβαίωση. Μετά θα αρχίσει από εμάς η επιχείρηση απεγκλωβισμού με τα κατάλληλα εργαλεία και μηχανήματα. Προϋπόθεση για την επιτυχή έκβαση κάθε επιχείρησης, πάντως, είναι ο σκύλος, σε όλα τα στάδιά της, να κατανοεί ακριβώς τι του ζητάμε», εξηγεί ο κ. Κωλέτσης.

Το 70% της προσπάθειας

Σε περιπτώσεις αναζήτησης εγκλωβισμένων, όπως στην Τουρκία και στη Συρία, στους σκύλους αντιστοιχεί το 70% της προσπάθειας και στους διασώστες το 30%, όπως υποστηρίζουν πολλοί εκπαιδευτές. Υπάρχουν και απώλειες σκύλων; Φυσικά.

Οχι όμως την ώρα που επιχειρούν, εκτός αν κάτι συμβεί, αν γίνει ένας μετασεισμός όσο βρίσκονται στα ερείπια, για παράδειγμα. Αρκετές φορές σκύλοι διασώστες καταλήγουν, από ανακοπή, μετά το πέρας μιας επιχείρησης. Είναι τόση η θέλησή τους να ευχαριστήσουν τον άνθρωπό τους, που ξεπερνούν τα όριά τους και καταπονούνται μέχρι θανάτου...

Περίπου δέκα χρόνια διαρκεί η «καριέρα» ενός σκύλου διασώστη. Και μετά; Πώς είναι η ζωή του αφού συνταξιοδοτηθεί; Τα διασωστικά σκυλιά συνήθως υιοθετούνται από τον χειριστή τους. Το ίδιο θα συμβεί και με τον Βίκτωρα. Τώρα είναι συνάδελφος και φίλος αδελφικός του κ. Κωλέτση. Όταν θα αποσυρθεί από την ενεργό δράση θα γίνει μέλος της οικογένειάς του, που ήδη τον λατρεύει. Και θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να κλείσει τον κύκλο του όπως του αξίζει: με αγάπη και σεβασμό.

Πηγή: kathimerini.gr